

Σήμερα, η ιδέα του συγκεντρωτισμού, αυτή η πρωτότυπη εφεύρεση του κράτους, διακατέχει τα πνεύματα. Ο συγκεντρωτισμός έγινε η πανάκεια της εποχής μας και, όπως ακριβώς κάποτε φιλονικούσαν για την καλύτερη μορφή Εκκλησίας και σήμερα ακόμη, για την καλύτερη μορφή κράτους, τώρα αναζητούν όλες τις ελλείψεις και τα σφάλματα του συγκεντρωτικού συστήματος στους περιστασιακούς εκπροσώπους του και όχι στο ίδιο το σύστημα. Μας λένε ότι συγκεντρωτισμός είναι η συγκέντρωση των δυνάμεων, η συμπύκνωση της έκφρασης της προλεταριακής θέλησης για ένα συγκεκριμένο σκοπό, κοντολογίς η ενότητα στην δράση. Ωστόσο, αυτός ο ισχυρισμός δεν είναι παρά μια παραγνώριση των γεγονότων και, σε πολλές περιπτώσεις, ένα συνειδητό ψέμα, που η χρήση του για το συμφέρον του κόμματος θεωρείται δικαιολογημένη και εύλογη. Ο συγκεντρωτισμός δεν υπήρξε ποτέ μια ενοποίηση των δυνάμεων, αλλά ακριβώς η παράλυση της δύναμης. Είναι η τεχνητή ενότητα από την κορυφή προς τα βάθη, που επιδιώκει να φτάσει στο σκοπό της με την ομοιομορφία της θέλησης και την εξάλειψη κάθε

ανεξάρτητης πρωτοβουλίας - η ενότητα της δράσης ενός θεάτρου σκιών, όπου κάθε μαριονέτα χοροπηδά με τη θέληση αυτού που κινεί τα νήματα από τα παρασκήνια. Αλλά τα νήματα σπάνε και η μαριονέτα πέφτει κάτω.

Είναι απόλυτα φυσικό για το κράτος, να βλέπει στο συγκεντρωτισμό την καλύτερη μορφή οργάνωσης και καταλαβαίνουμε ότι αυτός είναι ο στόχος των των υποστηρικτών του. Πράγματι, για το κράτος, η ομοιομορφία στη σκέψη και τη δράση είναι ένας πρωταρχικός και ουσιαστικός όρος για την ίδια την ύπαρξη του. Μισεί και πολεμά την ατομική πρωτοβουλία, τη θεληματική συγκέντρωση των δυνάμεων που γεννιέται από την εσωτερική αλληλεγγύη. Για το κράτος ο κάθε πολίτης δεν είναι παρά ένα άψυχο γρανάζι σε ένα μεγάλο μηχανισμό και η θέση του είναι με ακρίβεια καθορισμένη, κοντολογίς, η εξάλειψη της ατομικής ανεξαρτησίας, που επιδιώκει να επιτύχει με την συγκεντροποίηση, των δυνάμεων είναι ένα

ζωτικό ζήτημα. Βασικός του στόχος είναι να διαμορφώσει ευπειθή άτομα και να αναγάγει τη διανοητική μετριότητα σε αρχή. Ούτε μια πράξη χωρίς διαταγή, ούτε μια απόφαση χωρίς προτροπή από ψηλά. Μια αποστεωμένη γραφειοκρατία και μια χωρίς έμπνευση μίμηση προδιαγεγραμμένων μορφών, αυτές είναι οι αναπόφευκτες συνέπειες κάθε συγκεντρωτισμοῦ.

*Από

ΤΟ

<http://libertarianwords.blogspot.com.au/2011/01/rudolf-rocker.html>